

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

NUTARIMAS

„DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2002 M. SPALIO 4 D. NUTARIMU NR. 1568 „DĖL KVALIFIKACINIŲ AUKŠTOJO TEISINIO IŠSILAVINIMO REIKALAVIMŲ ASMENIMS, NORINTIEMS ĮSTATYMŲ NUSTATYTA TVARKA EITI TEISĖJO PAREIGAS, PATVIRTINIMO“ PATVIRTINTŲ KVALIFIKACINIŲ AUKŠTOJO TEISINIO IŠSILAVINIMO REIKALAVIMŲ ASMENIMS, NORINTIEMS ĮSTATYMŲ NUSTATYTA TVARKA EITI TEISĖJO PAREIGAS, ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISMŲ ĮSTATYMO 51 STRAIPSNIO 1 DALIAI (2002 M. SAUSIO 24 D., 2004 M. GEGUŽĖS 18 D., 2006 M. BIRŽELIO 1 D. REDAKCIJOS), LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISMŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMO ĮSIGALIOJIMO IR ĮGYVENDINIMO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO 1 DALIAI“.

2008 m. vasario 20 d.

Vilnius

[...] demokratinėje teisinėje valstybėje teisininko profesijai – neatskiriama teisinės sistemos daliai yra keliami dideli reikalavimai, nes užtikrinti tokias fundamentalias teisines vertybes kaip teisės viešpatavimas, teisingumas, asmens teisės ir laisvės, teisinis saugumas ir teisinis tikrumas, teisė į teisingą teismą, teisinė pagalba ir kt. įmanoma tik tokioje teisinėje sistemoje, kurioje teisininkai turi būtiną profesinę kompetenciją, kad tinkamai parengtų, aukštos profesinės kvalifikacijos teisininkų, *inter alia* teisėjų, profesinė veikla lemia visuomenės pasitikėjimą valstybe ir jos teisine sistema. [...] teisininko profesija neatsiejama nuo aukštojo teisinio išsilavinimo, o aukščiausios kvalifikacijos teisininkai yra rengiami universitetuose, kad Vakarų teisės tradicijos šalyse nėra negalimas būtent universitetinio aukštojo teisinio išsilavinimo, o ne šiaip aukštojo teisinio išsilavinimo reikalavimas tam tikrai teisinei profesinei veiklai, taip pat ir tam, kad asmuo galėtų būti teisėju. [...] teisėjų veikla nubrėžia gaires visai teisininko profesijai ir teisinei praktikai šalyje, todėl asmenims, norintiems būti teisėjais, teisinėje valstybėje gali ir turi būti keliami kuo didžiausi profesinės kvalifikacijos, taip pat ir teisinio išsilavinimo, reikalavimai (net jeigu tokie didžiausi profesinės kvalifikacijos reikalavimai nėra keliami kitiems teisininko profesijos atstovams), [...] įstatymų leidėjas pagal Konstituciją turi įgaliojimus įstatymuose įtvirtinti ir tokį reikalavimą, kad pretendentai į teisėjo pareigas būtų įgiję aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, su kuriuo Vakarų teisės tradicijoje yra siejamas aukščiausios teisininko profesinės kvalifikacijos įgijimas.

[...] „aukštasis teisinis išsilavinimas“ – tai konstitucinė sąvoka; ji vartojama Konstitucijos 103 straipsnio 3 dalyje, kurioje apibrėžiami reikalavimai kandidatams į Konstitucinio Teismo teisėjus. Eksplicitinių nuostatų, apibrėžiančių reikalavimus kandidatams į Konstitucijos 111 straipsnio 1, 2 dalyse nurodytų teismų teisėjus, Konstitucijoje nėra (išskyrus Konstitucijos 112 straipsnio 1 dalies nuostatą, kad teisėjais Lietuvoje gali būti tik Lietuvos Respublikos piliečiai). Tokį Konstitucijoje nustatytą teisinį reguliavimą aiškinant kitų Konstitucijos nuostatų, *inter alia* konstitucinių teisinės valstybės, teisingumo, teisėjo ir teismų nepriklausomumo principų, konstitucinės asmens teisės kreiptis į teismą, kontekste, konstatuotina, kad aukštojo teisinio išsilavinimo reikalavimas teisėjams, taigi ir asmenims, pretenduojantiems būti teisėjais, kyla iš Konstitucijos ir yra imperatyvus, jis taikytinas visiems minėtiems pretendentams, kad ir kokio teismo teisėjais tapti jie pretenduotų.

[...] Aukštojo teisinio išsilavinimo reikalavimas pretendentams į teisėjus ir tai, kad įstatymuose gali būti įtvirtintas būtent aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo reikalavimas šiems asmenims, išplaukia ir iš oficialios konstitucinės teismo, kaip valstybės valdžios, kuri vienintelė formuojama profesiniu pagrindu ir kuriai vienintelei patikėta vykdyti teisingumą, doktrinos nuostatų [...]

[...] pagal Konstituciją negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kad asmenims, norintiems eiti teisėjo pareigas, būtų keliami mažesni profesiniai reikalavimai, *inter alia* reikalaujama žemesnio išsilavinimo ir (arba) žemesnės kvalifikacijos, nei asmenims, norintiems verstis kitomis teisinėmis profesijomis (advokato, prokuroro, notaro, antstolio). Priešingu atveju būtų sudarytos prielaidos paneigti ne tik išskirtinį teisėjo konstitucinį statusą, bet ir konstitucinę teisingumo vykdymo sampratą.

[...] nors aukštosios mokyklos pačios nustato teisės studijų programas ir dėl to šios programos gali būti gana įvairios (nes darbų pagal teisininko specialybę įvairovė yra didelė ir jai būdinga, kad skirtingiems darbams

reikia skirtingo lygio aukštojo teisinio išsilavinimo), valstybė turi pareigą užtikrinti, kad pagal įvairias teisės studijų programas skirtingose aukštosiose mokyklose teikiamo aukštojo teisinio išsilavinimo lygis, žymimas atitinkamais kvalifikaciniais laipsniais, atitiktų tam tikrus vienodus aukštojo teisinio išsilavinimo kokybės standartus. Žinoma, prireikus (atsižvelgiant į įvairius svarbius veiksnius, *inter alia* į pokyčius teisinėje sistemoje ir Europos teisinėje erdvėje, tarptautinę praktiką) šie standartai būtų koreguojami.

[...] Atsižvelgiant į Konstitucijoje įtvirtintus teisinio tikrumo, teisinio saugumo principus, tai, kad asmuo yra baigęs universitetines teisės krypties studijas, verčia daryti prezumpciją, jog jis gali pretenduoti dirbti darbą, kuriam reikalingas aukštasis universitetinis teisinis išsilavinimas (žinoma, jeigu jis atitinka visas keliamas sąlygas, kurios gali neapsiriboti vien aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo reikalavimu, bet apimti teisinio darbo stažo, atliktos praktikos ir pan. reikalavimus). Tai pasakytina *inter alia* apie piliečius, kurie rengiasi pretenduoti į teisėjus. Vadinasi, aukštųjų mokyklų universitetinių teisės krypties studijų programos turi būti tokios, kad šias studijas baigusių asmenų teorinis pasirengimas ir praktiniai gebėjimai (įgyti per studijų laiką) nekeltų abejonių, o jų įgyta profesinė kvalifikacija leistų jiems pretenduoti į pareigas (profesijas), kurias norint eiti (kuriomis norint verstis) reikia turėti aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą. Todėl kad ir kokios būtų studijų formos, tam pačiam kvalifikaciniam laipsniui (profesinei kvalifikacijai) įgyti skirtų studijų programos apimtis turi būti ne mažesnė už nustatytą standartą, o šis standartas savo ruožtu turi būti orientuotas į [...] Vakarų teisės tradicijos (ypač kontinentinės teisės tradicijos) šalyse visuotinai pripažįstamą aukštųjų universitetinių teisės studijų branduolį [...] ir apimti visas tradiciškai ir visuotinai svarbiausiomis pripažįstamas teisės sritis [...], o ne apsiriboti kuria nors viena teisės sritimi. Tik tokiu atveju aukštasis teisės studijas baigusiam asmeniui pagrįstai bus pripažinta teisininko kvalifikacija.

[...] asmenims, siekiantiems įgyti aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą pagal tokią studijų programą, nepakanka išklausti tam tikroms teisės sritims – vienam ar keliems teisės krypties studijų moduliams priskirtus studijų dalykus ir už juos atsiskaityti – jie turi išklausti būtent tokius teisės krypties studijų dalykus ir atsiskaityti būtent už tokius studijų dalykus, be kurių jiems negalėtų pagrįstai būti pripažinta teisininko kvalifikacija, nes jų nebūtų galima pagrįstai laikyti turinčiais tinkamą profesinį teorinį pasirengimą ir praktinius gebėjimus, reikalingus savarankiškam teisiniam darbui [...] pagrindiniai studijų dalykai yra teisės teorija, teisės istorija, konstitucinė teisė, administracinė ir administracinio proceso teisė, finansų teisė, baudžiamoji ir baudžiamojo proceso teisė, civilinė ir civilinio proceso teisė, darbo teisė, tarptautinė viešoji teisė; Europos Sąjungos teisė, taip pat kad paprastai turi būti studijuojama daugiau teisinių disciplinų bei tam tikrų ne teisės krypties (socialinių, humanitarinių) studijų dalykų.

[...] priimant į universitetines teisės krypties magistro studijas asmenis, kurie bakalauro laipsnį yra įgiję studijuodami ne pagal universitetinių teisės krypties bakalauro studijų programą, jiems turi būti organizuojamos atitinkamos papildomosios studijos.

[...] „išlyginamųjų“ studijų reikalavimas netaikytinas situacijoms, kai asmuo, turintis universitete įgytą bet kokios studijų krypties bakalauro kvalifikacinį laipsnį, yra priimamas studijuoti pagal vientisųjų universitetinių teisės krypties studijų programą, *inter alia* tokią, kai baigus studijas yra suteikiamas teisės magistro kvalifikacinis laipsnis.

[...] aukštosios teisės studijos (kaip ir bet kurios kitos studijos) turi būti organizuojamos taip ir trukti tiek, kad studijuojantiems iš tikrųjų pakaktų laiko išmokyti visus studijų programoje numatytus teorinius dalykus ir įgyti praktinių gebėjimų; nesvarbu, kokia būtų studijų forma (dieninė, vakarinė, neakivaizdinė ar kitokia), studijoms, įskaitant profesinę praktiką, skiriamas laikas (studijų kreditais) turi būti vienodas.

[...] Valstybės institucijos ir aukštosios mokyklos pagal savo kompetenciją privalo užtikrinti, kad nustatytų aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo standartų būtų laikomasi.

[...] asmeniui, pretenduojančiam į teisėjo pareigas, nepakanka vien Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytų pagrindinių – pirmosios pakopos teisės krypties studijų, skirtų tik teoriniams profesijos pagrindams perteikti ir savarankiškam darbui būtiniams profesiniams įgūdžiams suformuoti; iš Konstitucijos kylantis aukštos teisėjo profesinės kvalifikacijos reikalavimas suponuoja tai, kad teisėjais tapti siekiantys asmenys turi būti įgiję tokį aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, kurį gali užtikrinti tik Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytos dvipakopės nuosekliosios teisės krypties universitetinės studijos (t. y. teisės bakalauro ir teisės magistro kvalifikaciniai laipsniai) arba vientisosios teisės krypties studijos, kai tęstinumu susiejamos pirmosios ir antrosios pakopų universitetinės studijos.

[...] nors pirmosios pakopos (pagrindinės) teisės studijos pačios savaime negali užtikrinti teisėjo darbui pakankamo išsilavinimo lygio, jos yra būtinos ir negali būti eliminuojamos iš visaverčio aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo, reikalingo pretendams į teisėjus, nes [...] būtent pirmosios pakopos teisės studijos yra

skiriamos profesijos pagrindams perteikti ir savarankiškam darbui būtiniems profesiniams įgūdžiams suformuoti. Kitoks aiškinimas, būtent kad pirmosios pakopos teisės studijos gali būti eliminuojamos iš visaverčio aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo, reikalingo pretendentams į teisėjus, paneigtų ne tik konstitucinę teisėjo profesijos sampratą, bet ir Lietuvos Respublikos teisės aktuose (visų pirma įstatymuose) įtvirtintą teisės krypties magistrantūros ir teisės magistro kvalifikacinio laipsnio sampratą, nes, kaip minėta, magistrantūros studijos ir magistro kvalifikacinis laipsnis yra susieti su aukštesnės profesinės kvalifikacijos įgijimu ir pasirengimu savarankiškam mokslo ar meno darbui arba darbui, kuriam atlikti reikia tvirtesnių mokslinių žinių ir gebėjimų, o siekti „aukštesnės profesinės kvalifikacijos“ gali tik toks teisės krypties studentas, kuris yra įgijęs teorinius teisininko profesijos pagrindus bei suformavęs savarankiškam darbui būtinus profesinius įgūdžius, „tvirtesnių mokslinių žinių ir gebėjimų“ taip pat gali siekti tik toks teisės krypties studentas, kuris jau turi pagrindinių šios krypties mokslinių žinių ir būtinų gebėjimų. Kitoks aiškinimas paneigtų pirmosios pakopos (pagrindinių) teisės krypties studijų bei vienpakopių teisės krypties studijų prasmę; jis reikštų, kad dėl teisėjo pareigų leidžiama konkuruoti asmenims, turintiems nelygiavertį teisinį išsilavinimą.

[...] reikalavimas pretendentams į teisėjus turėti visavertį aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą (būti baigus vienpakopes (vientisąsias) teisės krypties studijas, kai tęstinumu susiejamos pirmosios ir antrosios pakopų universitetinės studijos, arba turėti teisės bakalauro ir teisės magistro kvalifikacinius laipsnius), taikytinas visiems į teisėjo pareigas pretenduojantiems asmenims, taip pat ir tiems, kurie yra baigę Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytas trečiosios pakopos teisės krypties studijas – doktorantūrą ir yra įgiję teisės daktaro mokslinį laipsnį.

[...] aukštųjų mokyklų universitetinių teisės krypties studijų programos turi būti tokios, kad šias studijas baigusiu asmenų teorinis pasirengimas ir praktiniai gebėjimai (įgyti per studijų laiką) nekeltų abejonų, o jų įgyta profesinė kvalifikacija leistų jiems pretenduoti į pareigas (profesijas), kurioms eiti (kuriomis verstis) reikalingas aukštasis universitetinis teisinis išsilavinimas.

[...] į teisėjus pretenduojantiems asmenims, įgijusiems visavertį aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, negali būti nustatyta dar kokia nors papildoma patikra, kad būtų išsiaiškinta, ar jie tikrai yra įvykdę visaverčiam aukštajam universitetiniam teisiniui išsilavinimui keliamus reikalavimus. Jų aukštojo mokslo diplomai, liudijantys vienpakopį universitetinį išsilavinimą arba teisės bakalauro ir teisės magistro kvalifikacinius laipsnius, turi būti laikomi pakankamu įrodymu, kad šie asmenys turi tokį aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, kuris būtinas norint eiti teisėjo pareigas.

[...] Konstitucija nedraudžia nustatyti ir tokios asmenų, siekiančių tapti teisėjais, korpuso formavimo tvarkos, kai asmenys, turintys aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą ir pretenduojantys tapti teisėjais, turi išlaikyti specialų egzaminą ar egzaminus, kai yra patikrinama, ar asmuo turi pakankamai profesinių žinių, kad galėtų dirbti teisėjo darbą. Tai, kad įstatymu gali būti įtvirtinta tokia teisėjų korpuso formavimo tvarka, kai asmenys, turintys aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą ir pretenduojantys tapti teisėjais, turi išlaikyti specialų egzaminą ar egzaminus, per kuriuos patikrinamos jų profesinės žinios ir gebėjimai, reikalingi teisėjo darbui, nereiškia, kad negali būti jokių šios bendros tvarkos išimčių, tačiau visos šios išimtys turi būti konstituciškai pagrindžiamos.

[...] pagal Konstituciją negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kad aukštesnės grandies teismų teisėjais galėtų tapti tik teisėjai; tokio teisinio reguliavimo nustatymas, teisėjų profesinės karjeros principo suabsoliutinimas sudarytų prielaidas teismų sistemai tapti pernelyg uždara, rutiniškai ir pan.

[...] asmeniui, kuris nėra teisėjas ir pretenduoja tapti aukštesnės pakopos (grandies) teismo teisėju, taikytini teisinio išsilavinimo reikalavimai, ne žemesni nei nustatytieji teisėjams, siekiantiems paaukštinti.

[...] Lietuvos valstybė turi užtikrinti, kad suteikiamas aukštasis teisinis išsilavinimas atitiktų minimalius valstybės nustatytus standartus; Europos Bendrija visiškai pripažįsta valstybių narių atsakomybę už mokymo turinį ir švietimo sistemų organizavimą, taigi ir už aukštojo teisinio išsilavinimo turinį; asmuo, įgijęs teisinį išsilavinimą Europos Sąjungos valstybėje narėje, privalo įrodyti savo turimą teisininko kvalifikaciją, o ši kvalifikacija turi atitikti valstybės, kurioje ketinama verstis teisininko praktika, nustatytus standartus.

[...] formuluotė „turintis teisės magistro kvalifikacinį laipsnį“ reiškia, kad toks asmuo turi aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, kad jis yra įgijęs ir teisės bakalauro, ir teisės magistro kvalifikacinį laipsnį.

[...] pagal Aukštojo mokslo įstatymą turinčiu aukštąjį universitetinį išsilavinimą negalėjo (ir šiuo metu negali) būti laikomas asmuo, nebaigęs pagrindinių (pirmosios pakopos) arba vientisųjų studijų Lietuvos aukštojoje mokykloje arba lygiaverčių studijų užsienio aukštojoje mokykloje.

[...] Lietuvoje teisininkus rengia – aukštąjį teisinį išsilavinimą teikia aukštosios universitetinės mokyklos ir aukštosios neuniversitetinės mokyklos (valstybinės ir nevalstybinės) pagal registruotas teisės

krypties studijų programas. Aukštasis teisinis išsilavinimas gali būti įgyjamas įvairiai: baigus vienpakopės teisės krypties studijas, baigus pagrindines teisės krypties bakalauro studijas, baigus pagrindines teisės krypties bakalauro studijas ir teisės krypties magistro studijas, taip pat baigus pagrindines ne teisės krypties bakalauro studijas ir teisės krypties magistro studijas.

[...] asmeniui, pretenduojančiam į teisėjo pareigas, nepakanka vien Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytų pagrindinių – pirmosios pakopos teisės krypties studijų, skirtų tik teoriniams profesijos pagrindams perteikti ir savarankiškam darbui būtiniams profesiniams įgūdžiams suformuoti; teisėjais tapti siekiantys asmenys turi būti įgiję tokį aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, kurį gali užtikrinti tik Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytos dvipakopės nuosekliosios teisės krypties universitetinės studijos (t. y. teisės bakalauro ir teisės magistro kvalifikaciniai laipsniai) arba vientisosios teisės krypties studijos, kai tęstinumu susiejamos pirmosios ir antrosios pakopų universitetinės teisės studijos;

[...] nors pirmosios pakopos (pagrindinės) teisės studijos pačios savaime negali užtikrinti teisėjo darbui pakankamo išsilavinimo lygio, jos yra būtinos ir negali būti eliminuojamos iš visaverčio aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo, kurio reikia pretendentams į teisėjo pareigas, nes būtent pirmosios pakopos teisės studijos yra skiriamos profesijos pagrindams perteikti ir savarankiškam darbui būtiniams profesiniams įgūdžiams suformuoti; kitoks aiškinimas, būtent kad pirmosios pakopos teisės studijos gali būti eliminuojamos iš visaverčio aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo, reikalingo pretendentams į teisėjo pareigas, paneigtų konstitucinę teisėjo profesijos sampratą, Lietuvos Respublikos teisės aktuose (visų pirma įstatymuose) įtvirtintą teisės krypties magistrantūros ir teisės magistro kvalifikacinio laipsnio sampratą, pirmosios pakopos (pagrindinių) teisės krypties studijų bei vienpakopių teisės krypties studijų prasmę ir reikštų, kad konkuruoti dėl teisėjo pareigų yra leidžiama asmenims, turintiems nelygiavertį teisinį išsilavinimą.

[...] Teismų įstatymo 51 straipsnio 1 dalies (2002 m. sausio 24 d., 2004 m. gegužės 18 d., 2006 m. birželio 1 d. redakcijos) nuostata „Apylinkės teismo teisėju gali būti skiriamas <...> Lietuvos Respublikos pilietis, turintis aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą“ ir Teismų įstatymo pakeitimo įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo 5 straipsnio 1 dalies nuostata „Turinčiais Teismų įstatymo 51 straipsnyje numatytą aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą laikomi asmenys, įgiję teisės magistro arba teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą)“ aiškintinos kaip reiškiančios, jog pretenduoti į apylinkės teismo (kaip ir bet kurio kito teismo) teisėjo pareigas gali tik toks asmuo, kuris yra baigęs universitetines teisės krypties studijas ir įgijęs teisės bakalauro ir teisės magistro kvalifikacinius laipsnius arba yra baigęs vientisąsias universitetines teisės krypties studijas ir įgijęs teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą); pagal šias nuostatas pretenduoti į apylinkės teismo (kaip ir bet kurio kito teismo) teisėjo pareigas negali asmuo, kuris turi tik teisės bakalauro kvalifikacinį laipsnį ir neturi teisės magistro kvalifikacinio laipsnio arba kuris turi tik teisės magistro kvalifikacinį laipsnį ir neturi teisės bakalauro kvalifikacinio laipsnio.

[...] ir pagal Vyriausybės 2002 m. spalio 4 d. nutarimu Nr. 1568 patvirtintus Kvalifikacinius reikalavimus pretenduoti į teisėjo pareigas gali tik toks asmuo, kuris yra baigęs universitetines teisės krypties studijas ir įgijęs teisės bakalauro ir teisės magistro kvalifikacinius laipsnius arba yra baigęs vientisąsias universitetines teisės krypties studijas ir įgijęs teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą); į šias pareigas negali pretenduoti asmuo, kuris turi tik teisės bakalauro kvalifikacinį laipsnį ir neturi teisės magistro kvalifikacinio laipsnio arba kuris turi tik teisės magistro kvalifikacinį laipsnį ir neturi teisės bakalauro kvalifikacinio laipsnio.

[...] Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. spalio 4 d. nutarimu Nr. 1568 „Dėl Kvalifikacinių aukštojo teisinio išsilavinimo reikalavimų asmenims, norintiems įstatymų nustatyta tvarka eiti teisėjo pareigas, patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. 97-4288) patvirtinti Kvalifikaciniai aukštojo teisinio išsilavinimo reikalavimai asmenims, norintiems įstatymų nustatyta tvarka eiti teisėjo pareigas (*inter alia* jų 3 punktas), ta apimtimi, kuria *expressis verbis* nenumatyta, kad asmenys, norintys įstatymų nustatyta tvarka eiti teisėjo pareigas ir neturintys vienpakopio aukštojo universitetinio teisinio išsilavinimo, turi būti įgiję ir teisės bakalauro, ir teisės magistro kvalifikacinį laipsnį, neprieštaravo Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 51 straipsnio 1 daliai (2002 m. sausio 24 d., 2004 m. gegužės 18 d. redakcijos). [...] neprieštarauja Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 51 straipsnio 1 daliai (2006 m. birželio 1 d. redakcija), Lietuvos Respublikos teismų įstatymo pakeitimo įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo 5 straipsnio 1 daliai.